

Шановні заводчани!

Від щирого серця вітаю колектив нашого заводу з професійним святом – Днем машинобудівника. Ця галузь промисловості є пріоритетною в структурі економіки країни. І наша держава в цьому плані має потужний потенціал. Але системна багаторічна криза, яка охопила промисловий сектор країни, не дає можливості у повній мірі розвиватися машинобудівній сфері.

Разом з тим, Перший київський машинобудівний завод здійснює низку кроків аби повернути втрачені позиції на промисловому ринку та забезпечити зростання власного виробництва. Будемо відвертими: немає чудодійних рецептів, завдяки яким, протягом стислого проміжку часу, було б можливо вернути високі економічні досягнення. Разом з тим, плисти за течією безнадійності та самозаспокоєності, не вживаючи жодних організаційних та практичних заходів – вірний шлях до повного професійного забуття.

Саме в такому стані і перебувало підприємство ще кілька років тому назад. Колектив заводу не забув часи, коли були накопичені кількомільйонні борги за комунальні послуги, цеха «стояли» у бездіяльності та відсутності замовлень, а робітникам виплачувався грошовий мінімум. Як результат, зростала заборгованість по обов'язковим виплатам у державний бюджет по різних статтях, а у виробничому плані завод поступово деградував.

Сьогодні, звичайно, не всі проблеми вирішені і до економічного благополуччя шлях тривалий та непростий. Разом з тим, кожен з нас відчуває, що позитивні зрушення торкнулися всіх працюючих на заводі. Проводиться ремонт дахів та роздягалень для робітників, на наступний рік заплановані кошти для утеплення цехових приміщень. У плановому режимі виділяються кошти на модернізацію та оновлення устаткування, докупається необхідне обладнання у рамках

існуючого бюджету. Нарешті, зарплата виплачується без запізнь, у визначені терміни, і її зростання проходить відповідно до існуючого законодавства.

Переймаємося ми і над кадровим оновленням та омолодженням колективу. Державне підприємство, яким є наш завод, постійно працює у цьому напрямку з вищими навчальними закладами, професійно-технічними закладами та іншими організаціями. Поступово подолаємо і цю проблему.

Значно полегшився борговий «спадок» за комунальні та інші послуги. Підприємство виплачує поточні платежі до Пенсійного фонду та наполегливо шукає шляхи для погашення боргів минулих періодів. Підписана з «Київводоканалом» угода по реструктуризації боргів повністю виконується. «Київенерго» нещодавно викреслив наш завод зі списку боржників. Також розпочата планова виплата Держрезерву, з яким у нас укладено мирову угоду.

І загалом політика заводу по всім напрямкам діяльності будується за принципом, що шлях подолає той хто йде. Не дивлячись на труднощі, ми спромоглися

повернути у багатьох клієнтів довіру та виробничу репутацію, чим завжди славився завод. Планово проходить диверсифікація ринків збуту, підприємство завантажується замовленнями, ведеться активний діалог з закордонними потенційними клієнтами.

Не маю жодних сумнівів, що обраний шлях постійної роботи на всіх ділянках, забезпечить поступове економічне зростання підприємства та його промислових можливостей, дозволить збільшити номенклатуру виробництва і, як результат, дасть можливість примножувати наші економічні здобутки та повернути традиційну виробничу славу.

А всім нашим працівникам та їх сім'ям бажаю сьогодні міцного здоров'я, гарного настрою, мирного неба над головою, успіхів та віри в те, що ми робимо!

**З ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ ВАС,
ЗАВОДЧАНИ!**

**Генеральний Директор
АТ «Перший київський
машинобудівний завод»
Р. Білоскурський**

Особистість

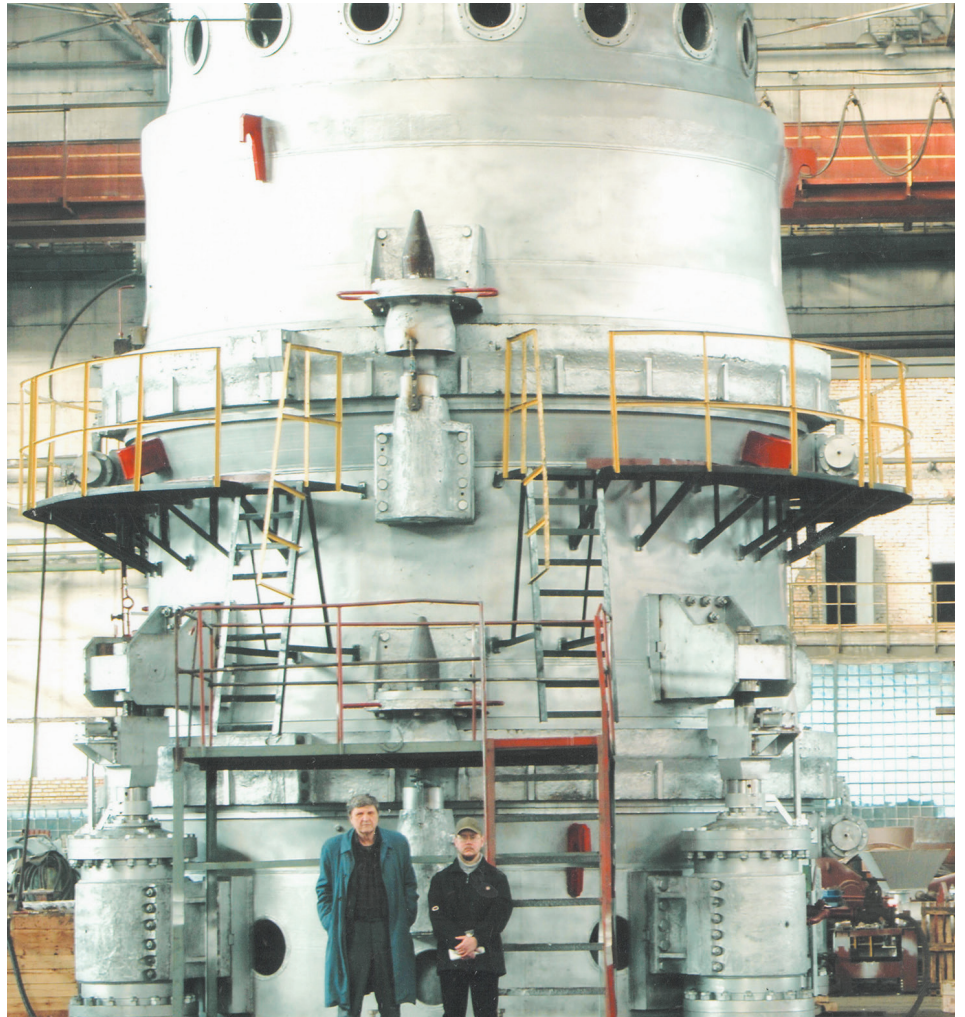
Трудові перехрестя Пржеорського

9 вересня 1958 року на заводі «Більшовик» був виданий черговий, як кажуть, кадровий наказ. Серед новачків підприємства був і 23-річний Олег Пржеорський, якого було призначено помічником майстра.

Відтоді трудова книжка юнака не покидала межі прохідної заводу. Шістдесят найкращих років власного життя присвятив Олег Іванович трудовому колективу та рідному підприємству. У послужному списку Пржеорського безліч заохочень: від подяк та грамот до видачі авторського свідоцтва, яке стало результатом запровадження раціоналізаторського рішення. Сьогодні наша розповідь про трудові шляхи Олега Івановича Пржеорського.

Працювати Олег Пржеорський розпочав у цеху №3, який у 1958 році займався суднобудівним спорядженням. Але менше ніж за рік було прийнято рішення про створення потужного заводського спеціального конструкторського бюро. – Найбільш підготовлена та активна молодь направлялась у новостворений підрозділ. Був серед цих спеціалістів і я, – згадує Олег Іванович. – Зробив крок у професійному зростанні, став інженером-конструктором. За короткий термін новоствореному підрозділу необхідно було представити нові ідеї по багатьом напрямках. Наприклад, проектувалися унікальні лінії для металокорду та багато іншого устаткування для машинобудівної сфери. Згодом, підприємству поставили завдання розробити та виготовити прохідницький щит для будівництва метрополітену, а також ескалатори для його станцій. І наш колектив впорався з таким великим обсягом роботи – з гордістю говорить Пржеорський.

Крім того, за словами Олега Івановича, одне з пріоритетних виробничих завдань, в якому він приймав безпосередню участь, полягало в розробці обладнання для виготовлення шин великого діаметру для багатотонних вантажних автомобілів. – Таке устаткування було вкрай необхідне! У той час у багатьох країнах значно зростало видобування корисних

Олег Пржеорський (зліва) та Сергій Науменко поруч з вулканізатором 200[»] для одночасного виготовлення трьох шин великого діаметру.

копалин, інтенсивно працювали кар'єри, гірничозбагачувальні комбінати – говорить Олег Іванович. – Для задоволення таких величезних потреб були необхідні не тільки надпотужні самоскиди але й шини відповідного діаметру, якості та спроможності витримувати величезні навантаження. І ми впоралися з поставленим завданням, поставили виготовлення устаткування на виробничий потік. Не менше 15 заводів і досі працюють на обладнанні, яке було спроектоване нашим підприємством – коментує Олег Іванович.

А своєрідним вінцем конструкторської думки, в якій є доля і Пржеорського, стало створення та виготовлення на базі заводу вулканізатора, який міг виготовити шину діаметром до 4,5 метрів. Такої мети не міг досягти у той час не один профільний завод СРСР. А київське підприємство

вирішило це надскладне завдання. Крім того, у 2007 році завод розробив та виготовив обладнання, яке одночасно виробляло три шини такого великого діаметру. Це і на сьогоднішній день вважається унікальним устаткуванням.

Разом з тим, СКБ у якому працював Олег Пржеорський спеціалізувалося на розробці і іншого профільного обладнання. Так у бюро існували відділи валкових та змішуваних машин, які постійно пропонували різноманітні конструкторські рішення. Освоїло підприємство і виробництво ліній для кабельного устаткування. За словами Олега Івановича, починали з невеличких діаметрів, а закінчували обладнанням для кабелів діаметром 250 мм. Крім того, конструктори розробили лінії для виробництва пластикових труб та спеціалізованих ліній по виробництву

лінолеуму. А деяке устаткування було настільки вдалим та продуманим, що деякі лінії закупляли закордонні підприємства.

Загалом, коментуючи власні досягнення, Олег Іванович поводить досить скромно, роблячи акцент на успіхи всього колективу СКБ та заводу. Тому редакція газети звернулася до людей, які не один рік пропрацювали з Пржеорським.

Науменко Сергій Григорович – заступник технічного директора, начальник СКБ.

– На завод я прийшов у 2000 році, відразу після закінчення Київського політехнічного інституту. Призначили мене на посаду інженера-конструктора у СКБ. Не помітити таку особистість як Олег Іванович у нашому колективі було просто неможливо. У цей час конструкторському бюро було доручено оновити документацію та виготовити прохідний щит для тунелів. За роботу взявся весь колектив СКБ. Тут я і побачив як працює Пржеорський. Вдумливий, не приймає емоційних рішень, до кожної новаторської думки ставиться з повагою але користується правилом «сім раз відмір – один раз відріж». Вміє відстоювати власну позицію. Його думка та твердження завжди ґрунтуються на чіткій професійній та науковій основі. У професійній дискусії завжди відчувається його величезний досвід. Без перебільшення ця людина входить до когорти найбільш талановитих та досвідчених фахівців заводу.

Діцун Лариса Миколаївна – завідувача сектором СКБ.

– Олега Івановича я знаю з 1982 року, коли прийшла працювати на завод. Це освічена людина та досвідчений спеціаліст. Разом з тим, проектуючи якість замовлення і не маючи повної впевненості у правильності рішення, він не цурається додатково вивчити спеціалізовану літературу, обов'язково знайде декілька «джерел», щоб поповнити багаж знань. І всі у СКБ знають, що якщо Пржеорський впевнений у розрахунках і прийняв рішення – від свого слова не відступить і буде наполегливо відстоювати власну фахову позицію.

Трудовий колектив заводу щиросердечно вітає Олега Івановича Пржеорського з трудовим ювілеєм – 60-річчям безперервної роботи на нашому підприємстві та бажає йому міцного здоров'я, творчого натхнення, успіхів та подальших виробничих перемог!

Співпраця

Час можливостей

Диверсифікація та освоєння нових ринків сьогодні, як ніколи актуальні для вітчизняної промисловості. Життя вже давно підтвердило тезу, що тільки багатовекторний шлях співпраці зможе принести результати українським підприємствам, які прагнуть розвиватися. Необхідно відмітити, що і зарубіжні партнери не пасуть задніх, намагаючись запропонувати власні «дорожні карти» та налагодити ділові зв'язки з українською стороною.

Яскравим прикладом такого сучасного підходу став українсько-індійський бізнес форум, який нещодавно пройшов у Києві під егідою посольства Індії в Україні. Крім інших підприємств, участь у заходах взяла делегація Першого київського машинобудівного заводу.

Зарубіжні дипломати виступили своєрідною організаційною ланкою між українськими підприємствами та Конфедерацією індійської промисловості, чії представники були присутні на офіційних заходах. Ця структура – неурядова та некомерційна установа, яка була заснована у 1895 році. На сьогоднішній день Конфедерація грає активну роль у процесі промислового розвитку Індії. Її авторитет та впливовість говорить сам за себе: Конфедерація налічує понад 9000 членів, які представляють як державний так і приватний сектори економіки.

До української столиці приїхали керівники крупних підприємств – представники різних сфер економіки Індії. Відкриваючи ділову зустріч, Надзвичайний та Повноважний посол Індії в Україні пан Манодж Кумар Бхарті зауважив, що український промисловий потенціал є привабливим, а його співвітчизники, які представляють бізнес-спільноту Індії, вельми зацікавлені у налагодженні практичних ділових зв'язків з українськими партнерами. Так, пан Посол навів наочний приклад: Індія, країна де більшість населення вживає вегетаріанську їжу, потребує великої кількості рослинної продукції, яку, в тому числі, закуповує за кордоном, аби забезпечити власні потреби. В цьому аспекті, Україна, з її великими аграрними можливостями, може стати потужною торговою площадкою для взаємовигідної співпраці. Крім того,

Манодж Кумар Бхарті запропонував українським підприємцям дієву допомогу посольства у вигляді консультацій та налагодженні стійких ділових контактів з промисловцями Індії.

Друга частина форуму була присвячена професійній дискусії, діловому спілкуванню та двостороннім зустрічам. Українські та індійські керівники підприємств мали наочну можливість подивитись, як то кажуть, очі в очі, та обговорити на фаховому рівні різноманітні теми. Генеральний директор Першого київського машинобудівного заводу Роман Білоскурський, коментуючи підсумки форуму зазначив, що подібні заходи є важливими для українських підприємств загалом і для керівної ланки нашого заводу зокрема. «Такі зустрічі дають можливість налагодити партнерські стосунки з зарубіжними партнерами, вивчити ринки збуту продукції, окреслити шляхи ділової співпраці. Ми відкриті для співробітництва, хочемо розвиватись та рухатись тільки вперед» – зауважив Генеральний директор заводу.

Вітаємо ювілярів, які народилися у вересні-жовтні!

Адміністрація АТ «ПКМЗ», заводський комітет, об'єднаний профспілковий комітет та Рада ветеранів заводу щиро вітають працівників та ветеранів підприємства, які у вересні-жовтні 2018 року досягли ювілейної дати з дня народження.

3 нагоди 75-річчя:

Сторожук Надія Михайлівна – ветеран підприємства.

3 нагоди 70-річчя:

Ключко Лідія Андріївна – начальник бюро з охорони навколишнього середовища.

3 нагоди 65-річчя:

Момот Андрій Михайлович – слюсар з ремонту та обслуговування систем вентиляції та кондиціонування теплосилового цеху № 14;
Шепелев Володимир Іванович – налагоджувальник приладів, апаратури та систем автоматичного

контролю, регулювання та керування бюро з ремонту та обслуговування устаткування з ПК;
Тарасенко Володимир Петрович – ветеран підприємства.

3 нагоди 60-річчя:

Горбовська Людмила Миколаївна – начальник центральної метрологічно-заводської лабораторії;
Калінчук Михайло Сергійович – фрезерувальник 6 розряду котельно-складального цеху № 29;
Довгейко Марія Анатоліївна – старший майстер контрольний відділу контролю якості та стандартизації;
Моргун Антоніна Володимирівна

– ветеран підприємства;

Омельчук Любов Василівна

– ветеран підприємства;

Федченко Віра Михайлівна – ветеран підприємства.

3 нагоди 50-річчя:

Вертінська Оксана Юріївна – фахівець з інформаційних технологій бюро автоматизації та інформаційних технологій.

Трудовий колектив АТ «ПКМЗ» щирозадушечно вітає заводчан, які мають багаторічний безперервний стаж на нашому підприємстві та святкують трудовий ювілей протягом вересня-жовтня!

Трудовий стаж 60 років:

Пржеорський Олег Іванович – завідувач сектором спеціального конструкторського бюро (працює на заводі з 09.09.1958 року).

Трудовий стаж 50 років:

Конюшевський Іван Йосипович – котельник 5 розряду котельно-складального цеху № 29 (працює на заводі з 30.09.1968 року).
Фішман Іда Ісаківна – провідний економіст відділу орендних відносин (працює на заводі з 09.10. 1968 року).

Трудовий стаж 45 років:

Яковенко Ольга Іванівна – інженер 2 категорії центральної метрологічно-заводської лабораторії (працює на заводі з 02.10.1973 року).

Трудовий стаж 40 років:

Каркач Сергій Володимирович – інженер-технолог 1 категорії відділу головного технолога (працює на заводі з 07.09.1978 року).

Трудовий стаж 35 років:

Корольчук Юрій Миколайович – транспортувальник адміністративно-

господарського відділу (працює на заводі з 22.09.1983 року).

Трудовий стаж 15 років:

Глухенький Олексій Андрійович – начальник дільниці № 24 механоскладального цеху № 1 (працює на заводі з 23.10.2003 року)

Трудовий стаж 10 років:

Міщенко Анатолій Михайлович – токар-карусельник механоскладального цеху № 1 (працює на заводі з 12.09.2008 року).
Яковенко Сергій Олександрович – інженер-програміст відділу головного технолога (працює на заводі з 01.10.2008 року).

З глибокою скорботою повідомляємо, що 21 вересня 2018 року, на 82-му році, пішла з життя Голова ради ветеранів заводу Віра Марківна Захаренко.

Кожен з робітників підприємства знав Віру Марківну як енергійну, працювиту, чуйну, справедливую, з добрим серцем жінку. Найкращі роки життя Віра Марківна віддала нашому заводу. Тут вона зустріла і своє єдине кохання – чоловіка Володимира, який працював у чавуноливарному цеху.

На жаль, доля виявилася не справедливою до цієї родини – дуже рано Віра Марківна залишилася на самоті. Але, знаходячись вже на пенсії, вона знайшла себе у громадській роботі, допомагаючи і словом і ділом ветеранам заводу. І коли постало питання – її одностайно вибрали Головою заводської ветеранської організації. На цій посаді вона і пропрацювала до останніх днів свого життя, віддаючи всі сили та душу роботі з людьми, яким потрібна допомога!

Світла пам'ять про Віру Марківну Захаренко назавжди залишиться в наших серцях!
Трудовий колектив АТ «ПКМЗ»

«МАШИНОБУДІВНИК»

газета трудового колективу АТ «ПКМЗ»

Видається з грудня 1922 року українською мовою.

Наша адреса: 03057, Київ, проспект Перемоги 49/2

АТ «ПКМЗ», редакція газети

«Машинобудівник».

Комп'ютерна верстка та друк виконані на обладнанні підприємства.

Реєстрація свідоцтво Кі №484 від

14.03.2000

Наклад 300 примірників.

Погляди та думки авторів не завжди збігаються з поглядами редакції

Редактор А. Кучеров